

הקריירה הצבאית שלי

אלוף משנה יעקב גולדשטיין

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

הוריי הם ניצולי שואה מוורשה, פולין, שם למד אבי בישיבת "תומכי תמימים" של חב"ד. נולדתי מיד לאחר המלחמה, במחנה עקורים בו שהו הוריי בהמתנה לקבלת מסמכי ההגירה לארצות הברית.

בגיל 11 עברתי ללמוד בישיבת חב"ד בקראון הייטס, שם נשארתי ללמוד שנים רבות, ושם גם הוסמכתי לרבנות בסופו של דבר.

בשנת תשכ"ז (1967), זמן קצר לפני פרוץ מלחמת ששת הימים, הכריז הרבי על 'מבצע תפילין' - הראשון מבין מבצעי המצוות שיזם במטרה לקרב יהודים לשמירת תורה ומצוות. חלק מבחורי הישיבה גויסו לפעול בקרב החיילים היהודים בצבא ארצות הברית, להציע להם להניח תפילין. נסענו למחנה סמית' בפיקסקיל, שם ממוקם הבסיס של המשמר הלאומי הצבאי של ניו יורק. זה היה במהלך מלחמת ווייטנאם, והרבה בחורים יהודים הצטרפו למשמר הלאומי, למרות שנאלצו לחתום קבע לשש שנים, אך בזכות זה לא נשלחו מחוץ לגבולות המדינה.

באותה הזדמנות פגשתי לראשונה את קצין הדת של המשמר הלאומי, אד דונובן, כומר קתולי, וכבר מההתחלה הוא עודד אותי להתגייס כקצין דת אחרי שאקבל את ההסמכה הרבנית שלי. הוא אמר שיש מחסור בקציני דת יהודים, וכך אוכל למלא צורך של ממש.

אני לא הייתי מעוניין בכך, אבל הוא המשיך להעלות את הנושא בכל פעם שביקרתי במחנה סמית'. לבסוף, יום אחד הוא אמר לי, "מה שמו של ה'הגמון' שלך? אני רוצה לבקש ממנו שישחרר אותך, כדי שתוכל להצטרף לצבא".

בתגובה, אמרתי לו שאשאל אותו בעצמי. באותו ערב כתבתי לרבי וביקשתי את עצתו בעניין; האם עלי להתגייס לצבא ולקבל עלי משרת קצין דת?

תשובתו של הרבי הייתה: "נכון הדבר, אזכיר על הציון" (כלומר, אתפלל בעדך על ציון מקום מנוחתו של הרבי הקודם).

כך החלה הקריירה הצבאית שלי. במהלך משימותיי

הצבאיות נועצתי ברבי פעמים רבות. היו גם פעמים שהרבי מיוזמתו פנה אלי מבלי שקדמה לכך כל פנייה מצדי.

בשנת תשמ"ב (1983), בזמן הפלישה לגרנדה שאותה הוביל צבא ארצות הברית, שובצתי לשירות באי. בלילה השישי של חג החנוכה הייתי בטיסה במטוס צבאי כשלתע סימן לי הטייס להרכיב את האוזניות משום שהייתה שיחה עבורי. הייתה זו שיחה מהמרכזייה של הפנטגון ובה הודיעו לי שעלי ליצור קשר בדחיפות עם הרב יהודה קרינסקי, ממזכירי הרבי.

כשהשגתי את הרב קרינסקי הוא מסר לי את בקשתו של הרבי שאעשה שלושה דברים: אשתדל לאתר חיילים יהודים ואמסור להם דמי חנוכה - דולרים מהרבי, ובהמשך יוחזר לי הסכום שאוציא; שאסייע למי מהם שאולי זקוקים לעזרה כלשהי; ושאניח תפילין עם כל החיילים היהודים.

הבקשה האחרונה הפתיעה אותי, אך מאחר שבאה יחד עם ברכה מהרבי, קיבלתי על עצמי לבצעה. באותו יום הזדמן לי לעשות ג'וגינג לצדו של האלוף ג'ק פריס, והוא שאל אותי אם אני מתכנן לקיים אירועים כלשהם לכבוד חנוכה. עניתי

«

שאני מתכנן לערוך מסיבת חנוכה גדולה, ובתגובה הוא אמר, "אוציא פקודה לפיה כל חיל יהודי באי גרנדה משוחרר ממילוי תפקידו לשם השתתפות במסיבת החנוכה".

כך הצלחתי למלא את כל שלוש ההוראות של הרבי.

למחרת, הייתי בדרכי חזרה אל נושאת המטוסים שלי, כשאירע תקר לאחד מגלגלי הג'יפ שבו נסעתי. הסתבר שהגלגל ננעל, והנהג ירה זיקוק לאוויר כאיתות מצוקה, כדי לסמן שאנו זקוקים לסיוע. השמש קפחה על ראשינו, ואני הורדתי את הקסדה. פתאום ראיתי מישהו רץ במדרון ההר וצועק, "שלום!" היה זה חייל יהודי שהסתכל במשקפת שלו וזיהה את הכיפה שלי. הוא הפסיד את מסיבת החנוכה, והוא גם ציין שמעולם לא חגג בר-מצווה.

"נעשה זאת כעת!", אמרתי לו, והנחתי אתו תפילין מיד שם באותו מקום.

באותו רגע קלטתי על מה הרבי מדבר. מלכתחילה, כשנאמר לי לוודא שכל חייל וחייל יהודי יניח תפילין, פשוט לא הבנתי איך ייתכן דבר כזה. אבל התקר ההוא הביא אלי את אותו יהודי אחרון שנשאר, וכתוצאה מכך הוראת הרבי קוימה במלואה.

יש לי סיפורים רבים שאוכל לספר, אבל הייתי רוצה לשתף סיפור אחד שהוא יותר אישי באופיו.

כשפרצה מלחמת המפרץ בתנש"א (1990) נקראתי להתייצב. אמי נלחצה מכך. סדאם חוסיין הכריז שהוא מתכוון להרוג את כל היהודים בארץ ישראל באמצעות גז, וזה הפחיד אותה מאוד - בתור מי שעברה את השואה בה רצחו הנאצים את היהודים באמצעות גז. לכן, הבאתי את אמי אל הרבי.

מיד עם כניסתנו, עוד לפני שאמי הספיקה לומר מילה, הרבי אמר, "הכול יסתדר לטובה בארץ ישראל, הכול יסתדר לטובת עם ישראל". מילותיו של הרבי הרגיעו את אמי מיד.

אמרתי אז לרבי שאינני יודע בדיוק לאן אני הולך, וגם לא כמה זמן זה יארך. בתגובה אמר הרבי, "היכן שתלך, זה ייגמר מהר".

זמן קצר לפני שגויסתי בפועל, באתי שוב אל הרבי - הפעם ידעתי שאני הולך להיות מוצב בערב הסעודית - וביקשתי ברכה. ציינתי בפני הרבי שאני מביא אתי מגילת אסתר, משום שהצפי היה שאהיה שם בפורים. הרבי הגיב אז בצורה שנראתה לי תמוהה, ולא הייתה מובנת לי: "המגילה תהיה שם, אבל אתה לא תקרא בה". הוא העניק לי ערימת שטרות של דולר והורה לי לחלק אותם ליהודים שאותם אפגוש. בסופו של דבר פגשתי הרבה יותר יהודים משציפיתי.

בשעה ארבע לפנות בוקר של אותו יום בו הייתי אמור לצאת מארצות הברית, קיבלתי טלפון מהפנטגון - הודיעו לי שהיו שינויים של הרגע האחרון בפקודות. במקום לערב הסעודית, עלי לנסוע לארץ ישראל. מפקד הכוחות האמריקאים שם ביקש שיישלחו קציני דת יהודי, ואני נבחרתי. רק אחרי שניתקתי את השיחה קלטתי למה התכוון הרבי. היו קציני דת יהודיים אחרים יחד עם כוחות בנות הברית במדבריות ערב הסעודית, והם יקראו את המגילה עבור החיילים בפורים. אבל, בדיוק כפי שאמר הרבי, אני לא אצטרך לעשות זאת. אני הייתי בדרכי לארץ ישראל, שם אבילה את שארית תקופת שירותי הצבאי במסגרת מלחמת המפרץ בחלוקת דולרים של הרבי.

היו לי עוד המון מקרים דומים לאורך הקריירה שלי בצבא. בין אם היה זה בגרנדה, או בבוסניה, או בהולנד, או במקדוניה - תמיד מצאתי את עצמי בעמדה מיוחדת שבה התאפשר לי לסייע ליהודים אחרים. וכל זה היה כתוצאה מראיית הנולד של הרבי.

לפעמים לנו כחסידים יש 'ראיית מנהרה' - אנו מסוגלים לראות רק את מה שמולנו. אבל לרבי היה מבט רחב-זווית על העולם, והוא מיקם אותי בעמדה שבה יכולתי לעשות משהו מיוחד. הוא אמר לי "נכון הדבר" - זהו הדבר הנכון לעשות; ומאז אני עושה זאת כבר הרבה מאוד זמן, הודות לרבי.

אלוף משנה יעקב ז. גולדשטיין שימש כקצין דת ראשי למשמר הלאומי הצבאי של ניו יורק. הוא רואיין באולפני "המפגש שלי" בניו יורק, בחודש חשוון תשע"ד (2013).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ד (1974) — בתגובה לדו"ח ששלחו צעירי אגודת חב"ד בניו יורק על כך שקיימו ישיבה כדי לדון בדרכי פעולה לקידום מבצע מזווה החדש שיזם הרבי, ושמתוכננת עוד פגישה לשבוע שאחר כך - הגיב הרבי שבזמן הזה כבר יכולה הייתה כל ניו יורק "להיכבש" על ידי מבצע מזווה, והמריץ אותם לפעול בזריזות.¹ כ"ז בסיון

1 מימונו של י"מ סוסבר

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015